

findende Forhold, da bør efter min Formening Communnens Bestyrelses Udtalelser have særdeles Vægt og Autoritet. De Mænd, der samles her paa Rigsdagen fra Landets forskjellige Egne, kunne medbringe høist forskjellige Ansættelser om, hvad der kan være meest passende for hvert enkelt Sted i Landet, som de kjende, men naar der spørges om, hvor det er meest passende at trække den Grændse, hvor Beskatningen i Kjøbenhavn først skal begynde, eller hvor Moderationen i Skatten skal ophøre, da siger jeg, at det ikke kommer an paa, hvad denne eller hiin Rigsdagsmand maatte finde at være passende for den Kreds, som han bedst kjender, men det kommer an paa, hvad den Kjøbenhavnske Communalbestyrelse erklærer for at være passende og stemmende med Forholdet her, thi det er en Skattelov for Kjøbenhavn, der skal gives, og vi bør ikke indrette den efter meer eller mindre klart bevidste Forestillinger om, at det kan være ret hensigtsmæssigt, ved given Leilighed ogsaa at gjøre den Lov anvendelig paa andre Communer.

Hvad angaaer Forslaget under Nr. 40, da tør jeg paa min Medforlagsstillers og egne Vegne erklære, at vi tiltræde det Forslag, der er stillet af Udvalget, om at forandre „Indenrigsministeriet“ til „Communalbestyrelsen“; med denne Endring haabe vi, at det ærede Udvalg saavel som det meget ærede Thing ikke vil modsætte sig Vedtagelsen af Forslaget, som vi troe kan være ret hensigtsmæssigt for at give en Regel, som man kan have at gaae efter i paakommende Tilfælde; det er dog vist hensigtsmæssigere, i alle deslige Forhold at have bestemte Regler at holde sig til, end at lade dem være afhængige af Skjøn og Villsaarlighed.

Indenrigsministeren ad interim: Nogle ærede Medlemmer have stillet Forslag om, at der ogsaa skal svares Skat af Arv. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at efterat Arv er Gjenstand for Statens Beskatning og der saaledes ligger en aldeles særlig Skat paa Arv, er der deri en fuldkommen god Grund til, at man ikke beskatter den i communale Diemed. Det kan, hvorpaa oftere

er gjort opmærksom her, virkelig ikke gaae an, at man saaledes vil vedblive at tømme ud af den samme Kilde og paa den samme Maade; derved fremkommer en stor Uretfærdighed. — Paa den anden Side troer jeg, man vilde komme ind i en Række af usikre Bestemmelser, naar man vilde fritage Gaver og anden tilfældig Formuesforøgelse fra Indkomstskat. Hvad er en tilfældig Formuesforøgelse, hvad kan ikke gaae ind under dette Begreb? Kan det ikke siges med Hensyn til den, der handler og speculerer, at Tilfældigheden har et stort Herredømme og Raaderum over al hans Indtægt? Har ikke Tilfældet det allerstørste Raaderum over, om Raffen eller Sukkeret eller Kornet stiger eller falder, og om den Speculation, han er gaaet ud fra, holder Stil eller ikke? Naar man derfor vil undtage den tilfældige Formuesforøgelse fra Beskatningen, saa troer jeg, at man vilde unddrage fra Indkomstskatten overordentlig store Indtægter, som efter deres Natur og Væsen maae gaae ind under Beskatningen. Jeg troer saaledes, at man bør holde fast paa den eneste i Loven opstillede Undtagelse, nemlig Arv, og at denne Undtagelse er, som sagt, tilstrækkelig retfærdiggjort derved, at Arv bliver beskattet af Staten, og beskattet saaledes, at den ikke bør bære en dobbelt Beskatning. Følgen af ikke at undtage Arv fra Beskatningen vil kun være den, at man efter kort Tid vil sige: Arv behyrdes saameget af den communale Beskatning, vi maae derfor flette den Indtægt ud, som Staten har deraf. Det vilde blive det næste Skridt; — nu at medtage Arv er kun det første Skridt til at overføre denne Indtægt fra Staten til Kommunen.

Hvad angaaer det under Nr. 24 stillede Endringsforslag, da maa jeg finde det rigtigt; jeg troer, at det bør vedtages af Thinget, ligesom jeg ogsaa troer, at den første Deel af det under Nr. 26 stillede Endringsforslag bør vedtages. — Jeg tilstaaer, at det under Nr. 28 stillede Endringsforslag i een Henseende tiltaler mig. Det er vel ganske rigtigt, at det staaer i Forbindelse med det af det ærede Mindretal opstillede System, som jeg ikke har kunnet tiltræde, og som gjør en Forffjel paa, om Noget lægger Penge op eller bruger dem.